

отдѣли отъ българската държава и признали върховната власть на франкския императоръ Людовикъ¹³.

Браницевска област. Тя се именувала по главния си градъ Браницево и се простирала по двата бръга на р. Дунавъ, като започвала отъ лъвия бръгъ срѣщу устието на р. Драва и свършвала на дѣсния дунавски бръгъ до Тимокската област. Браницевската област заедно съ Тимокската въ началото на IX в. сѫ били присъединени къмъ българската държава, но слѣдъ смъртта на Крума се отцѣпили отъ нея и се присъединили (318) къмъ франкската държава; обаче българскиятъ князъ Омортагъ (826) повторно ги покорилъ и присъединилъ къмъ своята. Тази област била доста голъма, състояла се отъ нѣколко жупи и имала повече отъ 100 града¹⁴.

Морава. Моравската област се именувала по името на р. Морава, около която се простирала. Тя била доста обширна. На западъ се спускала до р. Ибъръ, притокъ на срѣбска Морава и до р. Калубари, която се влива въ р. Сава; а пъкъ на изтокъ и сѣверъ граничила съ Тимокската и Браницевската областъ. Моравската областъ въ жупите си имала около 30 града, отъ които най-главни били Нишъ, Бѣлградъ, Звечанъ, Липлянъ и много други¹⁵. Арабскиятъ сподвижникъ Аль Масуди, като говори за народа Морава, по всѣка вѣроятностъ, е ималъ прѣдъ видъ живѣщите въ тази областъ словѣни, които, споредъ сѫщия авторъ, сѫ били доста голѣмъ народъ и граничили съ хърватите¹⁶.

¹³ Дриновъ М. С. Заселеніе, 155.

¹⁴ Ковачевић и Јовановић. Историја, II, 32.

¹⁵ Дриновъ М. С. Заселеніе, 155.

¹⁶ Гаркави А. Я. Сказания, 136